

Wymagania wydawnicze w zakresie przygotowania publikacji do wydania – wskazówki dla autorów

Wersja elektroniczna i wydruk

1. Do Redakcji Wydawnictw należy dostarczyć wersję elektroniczną publikacji i zgodny z nią z wydruk.
2. Wydruk (maszynopis wydawniczy) powinien być:
 - wykonany na papierze formatu A4,
 - złożony czcionką 12-punktową (Times New Roman),
 - z interlinią (odstępem między wierszami) 1,5 wiersza,
 - z marginesami 2,5 cm,
 - z ujednoliconą i ciągłą numeracją.
3. Zarówno wydruk, jak i wersja elektroniczna przekazywane do Redakcji muszą być: kompletne – ze wszystkimi spisami, przypisami, ilustracjami, tabelami, podpisami, precyzyjnie wpisanymi wzorami i ostateczne – zmiany autorskie podczas korekty polegają na drobnych poprawkach merytorycznych oraz językowych. Niedopuszczalne jest usuwanie lub wstawianie znacznych partii tekstu, tabel lub materiałów ilustracyjnych po złożeniu publikacji do wydania.
4. Do publikacji należy dołączyć notkę o książce (walory merytoryczne, zakres tematyczny, wskazanie odbiorców publikacji) o objętości około 1000 znaków ze spacjami (1-3 akapitów) z przeznaczeniem do umieszczenia na czwartej stronie okładki.

Układ publikacji

Strona tytułowa – imię i nazwisko autora (autorów) / redaktora naukowego, tytuł i ewentualny podtytuł.

Strona redakcyjna (str. 2) – imiona i nazwiska recenzentów, informacje o dotacji na opublikowanie książki, np. projekt badawczy, sponsorzy, stopka redakcyjna (opracowanie

redakcyjne, korekta, DTP, projekt okładki, dane drukarni, copyright, nr ISBN, data wydania – te dane są uzupełniane przez Redakcję Wydawnictw).

Spis treści – przed tekstem głównym. W przypadku publikacji zbiorowych, w spisie treści należy podać imiona i nazwiska wszystkich autorów oraz tytuły napisanych przez nich rozdziałów / artykułów.

Wstęp / Wprowadzenie.

Tekst główny – podzielony na logiczne, kolejno ponumerowane rozdziały (zaopatrzone w tytuły). Pożądany jest dziesiętny podział tekstu na rozdziały (i podrozdziały), z nagłówkami ponumerowanymi odpowiednio jednym numerem (1.) dwoma numerami (1.1.) lub trzema (1.1.1.).

Wnioski / Podsumowanie.

Literatura / Bibliografia – należy podać wszystkie źródła, które wykorzystano w pracy (w tym także adresy stron internetowych wraz z datą dostępu) oraz sugerowaną literaturę dotyczącą tematu publikacji / artykułu. Listę należy sporządzić według jednolitego schematu.

Obecnie stosuje się różnorodne sposoby tworzenia przypisów i bibliografii.

Styl cytowania często zależy od dyscypliny i dziedziny naukowej.

Najczęściej stosuje się style: harwardzki – z przypisami w tekście, w nawiasach (np. Nowak, 2018, s. 42); system Vancouver – z przypisami dolnymi/końcowymi, jak w ISO 690 (bibliografia: opisy wg kolejności cytowania; odsyłacze w tekście: przypisy numerowane kolejno w tym miejscu tekstu, w którym po raz pierwszy zostały przywołane, np. [1]); niektóre style mieszane – można używać odesłań w tekście lub w przypisach dolnych, np. Chicago styl (bibliografia: opisy w układzie alfabetycznym; odsyłacze w tekście: przypisy dolne), w Polsce stosuje się również styl cytowania według Polskiej Normy.

Należy pamiętać o zachowaniu jednolitego systemu wyróżniania tytułów książek, artykułów, czasopism i stosować jednolitą interpunkcję. Każdy element opisu należy oddzielić od następnego przyjętym znakiem interpunkcyjnym.

Przydatne publikacje, w których opisano zasady tworzenia wykazów bibliograficznych: R. Chwałowski, *Typografia typowej książki*, Helion, Gliwice 2002; B. Osuchowska, *Poradnik autora, tłumacza i redaktora*, Inicjał, Warszawa 2005; M. Antczak, A. Nowacka, *Przypisy – powołania – bibliografia załącznikowa: jak tworzyć i stosować: podręcznik*, wyd. 2, Wyd. SBP, Warszawa 2009 oraz normy: PN-ISO 690:2002 Dokumentacja. Przypisy bibliograficzne. Zawartość, forma

i struktura, PN-ISO 690-2:1999 Informacja i dokumentacja. Przypisy bibliograficzne. Dokumenty elektroniczne i ich części.

Praktyczne wskazówki

1. Należy zwracać uwagę, gdzie w indeksie ma znaleźć się cyfra 0, a gdzie litera O.
2. Należy uważać na zapis zmiennej I , która pisana prosto (I) jest bardzo podobna do cyfry 1, co może prowadzić do pomyłek.
3. Litera łacińska „v” (υ) i grecka „v” (ν) powinny być wyraźnie rozróżnione na wydruku.
4. Numery wzorów należy wpisywać po prawej stronie w nawiasach okrągłych.
5. Ważne jest, aby w całym tekście oznaczenia były konsekwentnie pisane czcionką prostą lub kursywą.

Kursywa:

- litery oznaczające liczby, wielkości, zmienne i stałe oraz punkty geometryczne,
- oznaczenia funkcji, np. $f(x)$,
- oznaczenia i skróty literowe występujące w indeksach dolnych i górnych,
- znak różniczki niezupełnej ∂ , który można składać także antykwą.

Antykwa (pismo proste):

- liczby arabskie, rzymskie,
- oznaczenia i skróty jednostek miar,
- skróty złożone z 2 lub więcej liter,
- liczby specjalne: π , e ,
- znak różniczki d ; można go składać także kursywą,
- stałe symbole funkcyjne: \arcsin , \sin , grad , \max , \min , mod ,
- prawdopodobieństwo, np. $P(A)$, wartość oczekiwana $E(x)$, wariancja zmiennej losowej $D^2(X)$, znak przyrostu Δ (delta),

Antykwą półgrubą wyróżnia się macierze, np. **A**, **I**, **E**, a kursywą półgrubą – wektory.

6. Zapis jednostek złożonych – konieczne są kropki na środku wiersza, służą one do rozdzielania oznaczeń jednostek: h, s, N·m, V·A·h, m/s^2 , $\text{m}\cdot\text{s}^{-2}$.

7. Liczby dwu-, trzy- i czterocyfrowe piszemy w tekście łącznie (np. 2350), natomiast począwszy od liczb pięciocyfrowych stosujemy odstęp co trzy cyfry, licząc od prawej strony (np. 12 680).
8. W danych liczbowych stosujemy przecinek (a nie kropkę) dla oddzielenia wartości dziesiętnych (np. 2,14).
9. **Rysunki** – powinny być wykonane w programach tworzących grafikę wektorową, np. CorelDRAW. Należy je umieszczać w tekście głównym blisko miejsca powołania na nie – dodatkowo dostarczając do Redakcji Wydawnictw wszystkie rysunki w osobnym folderze lub jako osobne pliki z nazwą, z zaznaczeniem w tekście miejsca ich występowania. Redakcja Wydawnictw nie poprawia rysunków. Rysunki (i fotografie) pochodzące z Internetu muszą mieć rozdzielczość co najmniej 300 dpi (są chronione prawem autorskim, na ich wykorzystanie niezbędna jest zgoda autora). Rysunki powinny być ponumerowane, pod rysunkami należy umieścić również podpisy oraz ewentualne źródło (gdy autorem nie jest autor publikacji), na końcu nie stawiamy kropki.
10. **Fotografie / skany** – powinny być dostarczone w postaci umożliwiającej wykonanie skanu lub w postaci plików TIFF lub JPG, w rozdzielczości nie mniejszej niż 300 dpi.
11. **Tabele** – numery i tytuły tabel należy umieścić nad nimi, natomiast pod tabelami – objaśnienia, a następnie źródła, na końcu ani po tytule tabeli nie stawiamy kropki.
12. **Cytaty** – pismo proste, ujęte w cudzysłowy lub wyróżnione kursywą (bez cudzysłowu), z podaniem źródła cytowania (numeracja przypisów w obrębie całej publikacji lub – w przypadku występowania dużej liczby przypisów w obrębie poszczególnych rozdziałów) – jednolity sposób wyróżniania w obrębie całej publikacji.
13. **Wzory matematyczne** (pisane w edytorze równań) umieszczane w publikacjach technicznych podlegają określonym regułom wyróżniania. Reguły te znalazły odzwierciedlenie w normach międzynarodowych, a także polskich. Preferowane są jednostki SI. Między innymi należy:
 - oznaczać kursywą (czcionką pochyłą) zmienne oraz jedno- i dwuliterowe indeksy,
 - czcionką prostą oznaczać cyfry, jednostki fizyczne (jak m, s, kg), stałe fizyczne i matematyczne (np. liczby e, π , jednostka urojona i), nazwy funkcji (sin, cos, tg, log, ln itp.), trzy- i więcej literowe skróty wyrazów umieszczane w indeksach (const, kryt), wzory i symbole chemiczne,
 - wystrzegać się pisania greckich liter pismem pogrubionym (boldem).

14. Przypisy – w zależności od przyjętego przez autora stylu opisu.

Jeśli stosuje się odnośniki liczbowe we frakcji górnej, to odnośniki do przypisów umieszcza się w tekście głównym przed wszystkimi znakami interpunkcyjnymi. Nie stawia się spacji pomiędzy odnośnikiem a poprzedzającym go wyrazem, stosuje się numerację ciągłą lub w obrębie rozdziału.

Przykład:

O bezpieczeństwie militarnym państwa decyduje potencjał posiadanych sił zbrojnych¹.

Wyjątkiem są sytuacje, gdy odnośnik wstawia się po skrócie zakończonym kropką (itp., itd., np., r.). Wtedy wstawiamy go po kropce.

Przykład:

Druga wojna światowa rozpoczęła się 1 września 1939 r.¹ napaścią hitlerowskich Niemiec na Polskę.

Jeśli przypis dotyczy danych zawartych w tabeli, nie stosuje się odnośników liczbowych, tylko literowe (małe litery w górnym indeksie) lub gwiazdki (gdy przypisów w obrębie tabeli jest niewiele), przy czym w całym tekście należy konsekwentnie stosować jeden rodzaj.

Przykład:

Liczba pojazdów*	20
Liczba zatrudnionych kierowców*	12

* Dane z firmy X.

Przyjęcie publikacji do wydania

1. Autor jest zobowiązany do dostarczenia pełnej wersji całości utworu w formie elektronicznej i papierowej, przygotowanego zgodnie z wyżej określonymi wymaganiami, w ostatecznej wersji, tj. po naniesieniu poprawek uwzględniających uwagi recenzentów.
2. Redakcja Wydawnictw ma prawo do dokonywania w utworze koniecznych zmian wynikających z opracowania redakcyjnego, korekty oraz DTP (skład komputerowy) – po uzgodnieniu z autorem.
3. Publikacje wydawane przez Wojskową Akademię Techniczną są weryfikowane pod względem zgodności z zasadami etyki wydawniczej i rzetelności naukowej.

4. Kierownik Redakcji Wydawnictw może odmówić opublikowania publikacji, gdy:
- treści w niej zawarte naruszają prawo (zasady ochrony tajemnicy, prawo prasowe, prawo autorskie itp.);
 - istnieją dowody świadczące o braku wiarygodności wyników badań i/lub fałszowaniu danych, publikacja nosi znamiona plagiatu bądź narusza zasady etyki wydawniczej;
 - nie uzyskała pozytywnych recenzji;
 - autor nie zgadza się na wprowadzenie wszystkich koniecznych poprawek zaproponowanych przez Redakcję Wydawnictw;
 - tekst i materiały ilustracyjne nie spełniają wymagań wydawniczych.

*Opracowała:
kierownik Redakcji Wydawnictw
mgr Renata Borkowska*

*współpraca merytoryczna:
mgr inż. Krystian Gaik (RWY)*

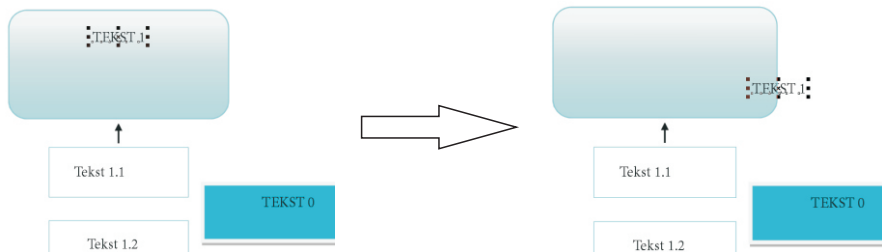
opracowanie własne z wykorzystaniem:

- [1] B. Osuchowska, *Poradnik autora, tłumacza i redaktora*, Inicjał, Warszawa 2005.
- [2] R. Chwałowski, *Typografia typowej książki*, Helion, Gliwice 2002.
- [3] A. Wolański, *Edycja tekstów*, PWN, Warszawa 2008.
- [4] http://tu.koszalin.pl/pliki/musial/Wytyczne_1.7.pdf
- [5] <https://www.bu.uni.wroc.pl/de/node/2344>
- [6] <http://biblioteka.uksw.edu.pl/pl/node/461#overlay-context=pl/node/244>

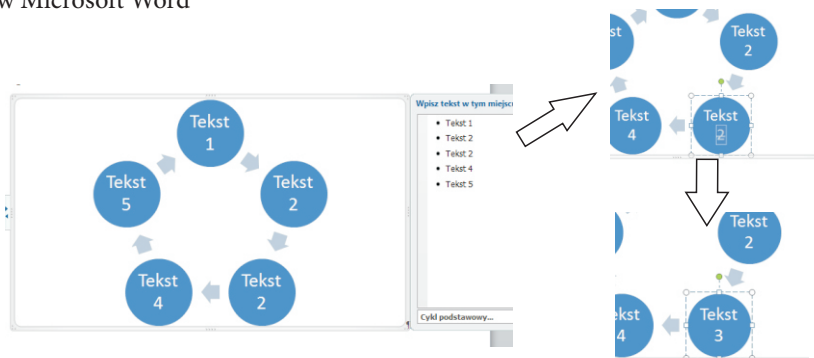
Rysunki

Rysunek edytowalny

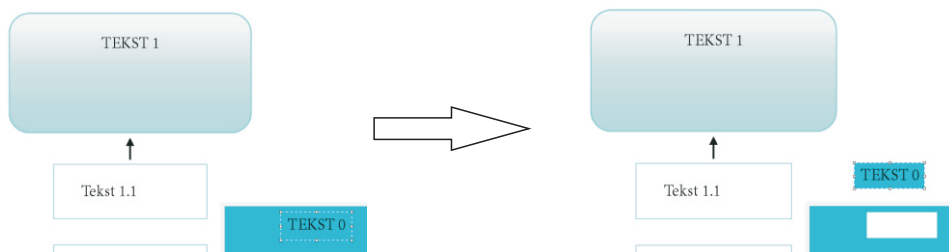
Rysunkiem edytowalnym nazywamy rysunek, którego elementy można od siebie łatwo oddzielić.

Najczęściej stosowanym formatem jest .cdr (edytowalny w programie Corel Draw) jednak można od nich również zaliczyć niezgrupowane wykresy i schematy wykonane w Microsoft Word

Do rysunków edytowalnych **NIE ZALICZAJĄ SIĘ** pliki, które można otworzyć z Pańcicie, ponieważ w programie tym żaden z elementów nie może zostać przesunięty bez naruszenia konstrukcji całego schematu bądź wykresu

Wzory

WZOREM NIE SĄ ZMIENNE

Znaki zastosowane w treści tekstu, które można wprowadzić z klawiatury, bądź zakładki „symbole”, np: $x, y, a, n, \alpha, \beta, s = 15 m$, **nie powinny być wprowadzane jako równania**, ponieważ podczas składu są one usuwane i wprowadzane z klawiatury na nowo. Zdecydowanie zwiększa to możliwość wprowadzenia błędnej danej (niezauważone elementy, pominięte są automatycznie usuwane przez program), a także wydłużają czas składania książki bądź artykułu nawet o 20%

Jako równania nie powinny być wprowadzane elementy z zastosowaniem indeksu górnego lub indeksu dolnego, ponieważ je również można wstawić z klawiatury.

$$a^2, b^3, x^n$$

Przykładowe znaki, które należy wprowadzić jako wzór, ponieważ nie można ich wstawić z klawiatury:

$$\Sigma \int \Pi \cap \bar{y} \dot{y} \ddot{y}$$

Z klawiatury nie da się również wstawić ułamków czy pierwiastków, zatem powinny one być wprowadzone jako wzór:

$$\frac{1}{x} \quad \sqrt{y-2}$$

Wzory nie mogą zawierać polskich znaków. Redakcja Wydawnictw wprowadza wzory programem MathType, który **nie obsługuje polskich znaków**. Nie zastosowanie tej reguły skutkuje usunięciem „kropek”, „kresiek”, „ogonków”, bądź zniekształceniem równań.

$$\sum_{n=1} \rightarrow \text{zależność} \frac{\sqrt{x}}{y} \quad \Rightarrow \quad \sum_{n=1} \rightarrow \text{zależność} \frac{\sqrt{x}}{y}$$

Tekst

W treści **nie należy stosować**:

- twardych enterów [shift+enter] – w czasie składu **zniekształcają one tekst** i muszą być wyszukiwane i ręcznie usuwane co wydłuża czas składu. „Wiszące” pojedyncze litery czy znaki i tak są przenoszone do wiersza poniżej automatycznie przez program.
- tabulatorów jako wcięć akapitowych – te również muszą być usuwane ręcznie przez operatora DTP, ponieważ program do składu wprowadza wcięcia akapitowe **automatycznie**.